

GEDICHT BIJ JOODS GEDENKTEKEN

De holocaust

Gestreepte pyjama's, bedden van stro.
Prikkel draad en bunkers om je heen.
Veel mensen zijn hier uit mijn regio,
Vooral Joden, over het algemeen.

Met z'n vijven in het bed,
Jezelf wassen in de goot.
We waren met ziektes besmet,
We schreeuwden 'HELP' uit nood.

Niemand kon ons horen,
Joden, zigeuners, mensen uit het verzet.
Ze voelden zich verloren,
En ik? Ik werd als slaaf ingezet.

Ik werkte me dood,
Anderen mochten zich wassen.
Althans dat is wat ze werd beloofd,
In werkelijkheid kwamen er gassen.

27 januari 1945, het Rode leger arriveerde,
We werden bevrijd.
Ik weet niet meer hoe ik reageerde,
Na 5 jaar oorlog eindelijk vrijheid.

Dit mag nooit meer gebeuren,
Dit mogen we nooit vergeten.
Op 4 mei is het altijd treuren,
Zolang we dit alles maar weten.

GEDICHT BIJ MONUMENT VRIJ

Marijn Sterre Huijers

16 jaar, Amsterdam

Laten we denken...

Zullen we samen nadenken?
Terugdenken aan de dingen uit een andere tijd
Zolang we nog herdenken,
raakt dit nog niet kwijt.

Zullen we samen herinneren?
Bedenken hoe het verleden onze toekomst bepaalt.
Het altijd blijven proberen,
ook als we zijn verdwaald.

Zullen we samen niet vergeten?
Niet meer wegdenken wat er is gebeurd.
Maar leren beseffen te weten,
tot ons verleden verkleurt.

Laten wij samen denken, leven in de stilte.
Laten we naar elkaar luisteren, leven met onze tranen.
Laten we samen hopen, dat wij hier altijd stil bij blijven staan.